

Učiteljski glasnik Sindikata hrvatskih učitelja

Pčelica, glasnik Splitsko-dalmatinske županije

Probudi se, Hrvatska!

U posudi ima bombona za sve!

SRETNA NOVA 2017.!

Ima li itko pravo tražiti zaposlene u osnovnim školama odricanje ugovorenih prava?

Odgovor na ovo pitanje pronađite u tablici koja prikazuje usporedbu odnosa Vlade prema ugovorenim pravima zaposlenih u gospodarstvu i pravima zaposlenih u javnim službama.

Materijalno pravo

Javne službe

Gospodarstvo

Regres	Isplaćen 1250 kn Nakon dvije godine uskrate	Isplaćen prosjek 2 030 kn najčešći 2 500 kn
Božićnica	??????	Isplaćena prosjek 2 030 kn najčešća 2 500 kn
Dar djetetu do 15 godina starosti	Isplaćen 500 kn	Isplaćen prosjek 559 kn najčešći 600 kn

Dan škole u OŠ Skalice

I dok su susjedni prozori bili puni znatiželjnika, školskim se dvorištem baš kao kaletom Tome Bebića orio zvuk zujanja, dijelom nalik buci automobila.

Bila su to djeca trećeg i četvrtog razreda u igri karetom, starom i popularnom vozilu- igrački, koju pamte njihovi djedovi i bake, a i roditelji.

„Trebalo mu uzeti mobitel iz ruku...učiteljice možete li mu Vi to kazati, Vas će poslušati...mene ne sluša...“.

Poučeni tim i sličnim roditeljskim molbama, učiteljice OŠ Skalice iz Splita ove su godine Dan škole obilježile igrajući se starih igara s učenicima.

Cilj nam je bio da se ne zaborave stare igre i da se djeca odmaknu od računala i dignu iz udobnih naslonjača i kauča.

Izrađivali smo velike balone od sapunice. Bili su to vrlo živopisni mjehurići duginih boja.

Mali su spretnjakovići vješto gurali kolo bicikla uz pomoć metalnog štapa.

Bilo je tu još igara...Školice i graničara...Suza, smijeha i navijanja, baš kako i priliči djeci na proslavi rođendana svoje škole.

Hoće li MZOS ukrasti učenicima igru?

Iako smo o ovome već pisali u 5. broju Pčelice, podsjetimo još jednom kako će drugo obrazovno razdoblje početi u četvrtak, 12. siječnja 2017., osim za onu djecu koja će ići na skijanje. Istarska, Požeško- slavonska, Bjelovarsko- bilogorska, Vukovarsko- srijemska, Varaždinska i Primorsko- goranska županija su zatražile pomicanje početka drugog obrazovnog razdoblja na 16. siječnja 2017.. To im je i odobreno. Dalmatinske županije se to nisu sjetile napraviti.

Hoće li MZOS promijeniti kalendar, saznat ćemo u zadnji čas.

Odbačena u Hrvatskoj, nagrađena u Njemačkoj

Ja sam Iva Sekulović, mlada majka, supruga, magistrica pedagogije i hrvatskog jezika. Ja sam razočarana dijete koje je napustilo dom. Ja sam jedna mlada obitelj manje u Lijepoj našoj... Ne moram uopće govoriti koliko je puta ova priča ispričana. Pa pogledajte samo novine, portale i blogove mladih ljudi...pitam se tko je to od moje generacije ostao. Žalosno.

2014. sam završila Filozofski fakultet u Splitu i s velikom nadom krenula u avanturu pripravničkog staža, vjerujući kako će on barem malo odškrinuti vrata prestegnutog, ograničenog i zasićenog obrazovnog sustava. Tijekom stažiranja sam shvatila koliko je sustav zapravo star, trom, hipotoničan, a ljudi koji rade po školama i vrtićima mahom umorni, izmoždjeni, ispijeni, ugušeni od strane nametnutih režima, započetih a nikad dovršenih reformi, suludih projekata i vala ponižavanja- ne samo od vlasti, već i od čitavog društva.

Odmah na početku sam bila jako razočarana, povučena u magični krug nezadovoljstva i u kolotečinu toka svijesti. U tim krugovima je na žalost zarobljen dio naših profesora. Nije prošla ni godina dana, a osjećala sam se staro, ali onako baš staro kao da mi je sva životna energija isisana. Izlaskom natječaja mahom sam se prijavljivala vjerujući da ću, kad jednom postanem pedagog, promijeniti mali mikrosistem oko sebe. Barem će moja škola zračiti ugodnom energijom i pozitivom. Međutim, bilo je nemoguće pronaći mjesto pod tim suncem (bar bez pomoći nekog stranačkog roditelja).

Razočarana odbijanjem, par dana sam samo sjedila u kući ne znajući kako da objasnim svome djetetu da sam žrtvovala njezino djetinjstvo za tu diplomu. Naime, dok je ona još bila beba od samo mjesec dana i dok je trebala moje vrijeme i pažnju, njena je mama umjesto uspavanke recitirala hrvatske književnike 20. stoljeća i prepričavala najnovije pedagoške strategije, a sve kako bi ona jednog dana imala bolju budućnost. Nikada neću zaboraviti trenutak kada mi je suprug prišao i jednostavno izustio ono čega smo se vjerojatno oboje pribojavali: „Ive, kupi stvari i idemo ća, radit ćemo bilo šta, ali bar našem djetetu neće bit ka nama.“. Ubrzo sam se pribrala, napisala svoj životopis na dva poznata mi jezika i poslala u sve moguće države koje su tražile nekoga moje profesije.

Nova godina 2016 .... Uuu!!!!!! Jeeje!!!!!! Svi slave a ja i dalje u depresiji. Jesam li izabrala pogrešno? Jesam li trebala možda studirati medicinu ili računarstvo? Ili pak nešto deficitarnije? Pri izboru svog studija sam se vodila srcem. Vjerovala sam da ovaj posao moraš voljeti, moraš za njega živjeti. Kako ću sada živjeti od te svoje ljubavi ? ... Milijun pitanja mi se vrmalo po glavi. Jesmo li to sad mi, isti kao i naši roditelji koji unatoč trudu, školi i radu ne mogu normalno živjeti, koji su svoju krv i znoj dali kako bih nas školovali? I što sad? Puf i gotovo ....ničeg nema.Blokirani, jer država nas ne treba, jer ima viška ovoga i onoga. U proračunu nema novaca za odobriti zapošljavanje, a djeca nam sve gora i gora. Vrsni doktori i sestre nam odlaze, a narod je sve bolesniji i bolesniji....Gdje su sad svi ti poticaji o kojima se toliko priča???

Dan poslije Nove godine dolazi poziv... Međunarodni broj. Ništa mi tek sad nije jasno. “Dobar dan, gospođo Sekulović, upravo smo primili Vaš CV i jako smo zainteresirani za intervju s Vama, molim Vas recite kada ste slobodni.”. “ Pa, odmah ako to Vama odgovara. “, izustila sam drhtavim glasom... Bio je to gospodin **Joel Mertens**. Osnivač mreže bilingvalnih vrtića u Kölnu u Njemačkoj. *Google* mi je rekao:

Rainbowtrekkers is a network of bilingual English-German kindergartens in Cologne. We offer warm and multicultural education. We believe that respect of the child is the starting point of education. It is our aim to stick to the highest professional standards of early childhood caregiving and education developed by educational research done in different countries.

Dalje se sve odvijalo kao u filmu. Otišla sam u Köln na probni rad. Prvo u *Lindenthal* centar, a zatim u *Junkensdorf*. Jako sam im se svidjela i ubrzo sam potpisala ugovor kao edukator u grupi. Nije bilo baš u mojoj struci, ali bila sam presretna. Uvjeti rada savršeni, vrtić organiziran kao sustav u kojem vladaju partnerski odnosi, nema osjećaja tko su nadređeni a tko podređeni. Svi imamo isti cilj na kojem zajednički radimo. Upravo je to ono što me najviše dojmilo. Radno vrijeme 40 sati tjedno, u vrtiću imamo osiguran topli obrok, a od plaće nam se automatski odvaja za dodatno mirovinsko osiguranje. Troškovi prijevoza su svaki mjesec plaćeni neovisno o tome gdje živiš, a plaća je daleko veća nego u Hrvatskoj. To su plaće o kojima naši ljudi ne mogu ni sanjati, bar ne u ovoj profesiji.

Ali ono što mi je sudbina spremala bilo je daleko više od očekivanog...

Ubrzo je došla i moja obitelj. Suprug i malena djevojčica od samo četiri i pol godine. Bojala sam se kako će ona sve to prihvatiti. Hoće li dobiti mjesto u vrtiću? Kako ćemo živjeti samo s mojom plaćom?... Međutim, stvari su se posložile same od sebe. Država ovdje ima jako lijepo rješenje za sve. Onog trenutka kada se registrirate i prijavite svoje boravište, država se obavezuje da će vašem djetetu pronaći školu/vrtić u roku od šest mjeseci. Za to vrijeme, dok drugi partner ne radi dobivate financijsku pomoć od države u obliku *Wohnungsgeld* koji vam služi kao pomoć u stanarini. Cijene hrane su niže ili jednake onima u Hrvatskoj. Nas troje smo od jedne plaće živjeli super. Čak smo uspjeli uštedjeti za put u Hrvatsku.

Na poslu sam radila uvijek s osmijehom na licu, spremna pomoći svakom djetetu i kolegi. Na prijedlog tadašnje ravnateljice vrtića ubrzo sam **od pozicije edukatora napredovala do pozicije *group leader***. Bila sam odgovorna za grupu od deset djece i jednog kolegu. Naporno sam vodila svu pedagošku dokumentaciju jer mi je to i prvobitna profesija. Većinu svog vremena sam provodila kao *group leader* u konstantnoj suradnji s roditeljima i radom na kurikulumu vrtića (više na pedagoškoj filozofiji nego na kreiranju strogog propisanog kurikuluma). U reorganizaciji strateških pozicija u sva tri vrtića gospodin Joel je imao viziju postavljanja novih *institutional leader* (ravnatelja) koji će imati jednaku pedagošku, ali i radnu viziju kao i on. **S obzirom da sam bila promatrana za tu poziciju (a da i sama nisam znala), nakon nekog vremena mi je prišao i ponudio mi napredovanje.** Bila sam izvan sebe od sreće, ali prvenstveno sam se željela posavjetovati sa svojom obitelji Ipak bi nova uloga zahtijevala mnogo vremena. Uz potporu mog supruga i ostatka obitelji prihvatila sam izazov i nisam požalila.

Napokon radim posao za koji sam se obrazovala. Razvijam svoje znanje engleskog i njemačkog jezika. Moje dijete je krenulo u vrtić i već nakon tri mjeseca počelo slagati svoje prve rečenice na njemačkom jeziku. Suprug se zaposlio. Sada kada razmišljam o svemu, mogu reći da smo suprug i ja donijeli najbolju odluku koju smo mogli. Priuštiti ćemo našem djetetu bolji život.

Ovo je moja priča. Na žalost ima mnogo ovakvih.

Ne znam do kada će mlade obitelji i čitave generacije živjeti raseljene po svijetu, ali znam da se nešto hitno treba mijenjati jer će nas jednostavno nestati...

Fino nam je u Finskoj

Voljeli bismo da tako bude i u Hrvatskoj

U Hrvatskoj se često piše o školstvu u Finskoj, pa smo odlučili pitati mamu malog Antonija, koji je ove godine postao prvašić u jednoj finskoj osnovnoj školi, da nas malo upozna sa školom iz njene perspektive.

Antonijev razred broji dvadeset učenika u kojem uz učiteljicu rade dvije asistentice, koje pripremaju učenike pri dolasku i odlasku iz razreda. Kada nastava počinje, asistentice se brinu da sva djeca sjednu i pripreme se. Učiteljica čeka i počinje s radom kad je sve pripremljeno.

Svi učenici nisu uvijek zajedno na svim predmetima.

Roditelji ne znaju točno što se radi s djecom u školi, jer se o školskim predmetima rijetko priča. Djeca imaju udžbenike i sav školski pribor koji im osigurava država. Taj pribor stoji u školi, iznimno ga učenici nose kući.

Osim plaćenih udžbenika i školskog pribora, učenici u školama imaju i osiguran topli obrok. Prehrana je vrlo raznolika, bogata voćem, povrćem i juhama.

Dosta je vremena posvećeno i odmorima između satova. Tako je već nakon drugog sata odmor od 35 minuta, nakon trećeg sata odmor od 10 minuta, a nakon četvrtog sata trideset minuta odmora je rezervirano za ručak.

Škola je opuštenija. Među učenicima nema napetosti.

Ipak, roditelji su uključeni puno u rad škole, ali na drugačiji način nego u Hrvatskoj. Svako malo su druženja roditelja i nastavnika. Zajedno piju kavu, pričaju i raspravljaju. Odnos prema učiteljima je na neki način kao što je bio kada je naša sugovornica išla u školu, kako nam kaže. **Učitelje se jako poštuje.**

Ali, u Finskoj je, za razliku od Hrvatske, u obrazovanje integrirano cijelo društvo. Sve je isprepletano.

Učenici dva puta tjedno idu u muzeje, starački dom, prirodu, po gradu, posjećuju razne institucije...

Puno se više boravi vani nego kod nas. I roditelji slobodno vrijeme provode s djecom vani.

„Ovdje djecu polako uvlače u školu, polako ih navikavaju na *zagrijavanje stolice*.“, kaže nam mama. Čini joj se, prema pričanju prijateljica iz Hrvatske, da se **u Hrvatskoj puno više zahtijeva, da se puno više posla radi kako bi se zadovoljila forma**, dok toga u Finskoj nema.

Sigurno je to jedan od razloga zašto pomalo strepi od povratka u Hrvatsku...

Europska oznaka kvalitete

Učiteljici Splitsko– dalmatinske županije

Zajednica škola u Europi e- Twinning je 22. studenoga 2016. objavila popis 2644 projekta i učitelja nositelja ovih projekata kojima je dodijeljena Europska oznaka kvalitete za njihov izvanredan rad.

Čestitamo našoj kolegici **Alenki Miljević** iz OŠ Stjepan Radić na ovoj prestižnoj nagradi koju je dobila za čak tri projekta: *European day of languages*, *Geography trough postcards* i *Euroschool TV*.

Iz ureda

Bilježnice nisu službeni dokumenti škole

Učitelji u školama su suočeni sa sve većim porastom neprimjerenog ponašanja pojedinih učenika čime se ponekad dovodi u pitanje sigurnost učitelja i ostalih učenika u školi.

Zato smo jako zabrinuti što nam se javlja sve više učitelja koji su u svojim školama dobili preporuke da o neprimjerenim ponašanjima učenika vode zabilješke u bilježnicama, koje nisu službeni dokumenti škole.

Upozoravamo zato učitelje da o svim neprimjerenim ponašanjima učenika obavijeste stručno razvojnu službu kroz protokol škole.

Na taj način učitelj poduzima korake kako bi se za problematičnu situaciju pronašlo rješenje, i to je dokaz da je učitelj napravio sve što je u njegovoj mogućnosti.

Udruga MoSt već šesnaest godina organizira akciju *A di si ti?* s ciljem senzibiliziranja javnosti za problematiku beskućništva u Splitu, promocije solidarnosti i volonterstva te prikupljanja pomoći za korisnice i korisnike programa Skrbi i brige za beskućnice/ke udruge MoSt. Na rekordnom broju štandova 10. 12. 2016., smjestilo se i nekoliko osnovnih škola Splitsko- dalmatinske županije. Pozdravljamo naše male volontere i njihove učitelje mentore u ovoj akciji.

**Sindikat hrvatskih učitelja
Andrije Hebranga 20/I**

10 000 Zagreb

Tel: 01 4855 722, 4855 724

Fax: 01 4855 793

Trg maršala Tita 4/II

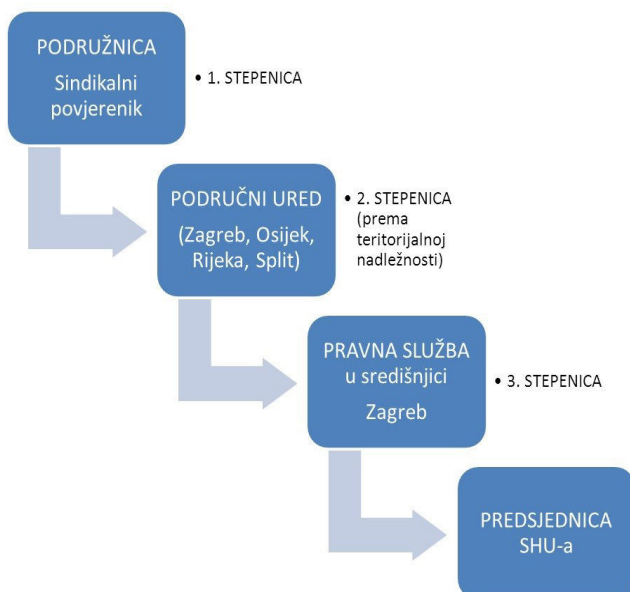
Izdavač: Sindikat hrvatskih učitelja

Uredništvo: Tinka Zemunik, Ana Hinić

Učiteljski glasnik

Sindikata hrvatskih učitelja/Pčelica je glasilo zaposlenika u osnovnom školstvu Republike Hrvatske, članova Sindikata hrvatskih učitelja.

Glasilu je
besplatno.

www.shu.hr

Sindikat hrvatskih učitelja
PROGRESIVNO HRVATSKU - ZA ZNANJE I KVALITETNO OBRAZOVANJE

O SINDIKATU POGODNOSTI POSTANITE ČLAN VJESTI GALERIJA OSTALO

POSTANI ČLAN

PRISTUPNICA

OSOBNI PODATCI

PODATCI USTANOVE

ADRESE PODRUČNIH UREDA:

Područni ured Zagreb

Andrije Hebranga 20/I, Zagreb

tel. 01 6458 512

fax 01 6458 345

mob. 098 314 645

Voditelj ureda: Irena Greblički

Područni ured Split

Kvaternikova 26, Split

tel. 021 547 558

fax 021 536 030

mob. 098 370 081

Voditelj ureda: Tinka Zemunik

Područni ured Rijeka

Krešimirova 4, Rijeka

tel. 051 213 066

fax 051 320 899

mob. 091 956 7398

Voditelj ureda:

Dajana Aračić– Šebelja

Područni ured Osijek

Hrvatske republike 43/I, Osijek

tel./fax 031 212 601

mob. 098 419 692

Voditelj ureda:

Aleksandar Lukadinović